

Vărstnicul **C. Scott Grow**
din Cei Șaptezeci

Miracolul ispășirii

Nu există păcat sau greșeală, durere sau suferință care să nu poată fi iertată prin puterea vindecătoare a ispășirii Lui.

În timp ce îmi pregăteam cuvântarea pentru această conferință, am primit de la tatăl meu un apel care m-a șocat. El mi-a spus că fratele meu mai mic murise în somn în acea dimineață. Mi s-a frânt inima. El avea doar 51 de ani. Gândindu-mă la el, am simțit nevoia să vă împărtășesc unele evenimente din viața lui. Am permisiunea de a face acest lucru.

În tinerețe, fratele meu era chipeș, prietenos și sociabil – dedicat pe deplin Evangheliei. După ce a slujit cu cinste într-o misiune, s-a căsătorit la templu cu draga inimii lui. Au fost binecuvântați cu un fiu și o fiică. Viitorul lui era promițător.

Însă, apoi, a cedat unei slăbiciuni. El a ales să ducă un stil de viață hedonistic, care l-a costat sănătatea, căsătoria și calitatea de membru al Bisericii.

S-a mutat departe de casă. El a avut acest comportament autodistructiv mai bine de un deceniu, însă Salvatorul nu l-a uitat sau abandonat. În cele din urmă, durerea disperării lui a permis spiritului de umilință să pătrundă în sufletul lui. Sentimentele lui de ură, răzvrătire și agresivitate au început să dispară. Asemenea fiului rătăcitor „și-a venit în fire”¹. El a început să-L caute pe Salvator și să-și reia drumul înapoi spre casă și la părinții lui credincioși care nu l-au abandonat niciodată.

El a mers pe calea pocăinței. Nu a fost ușor. După ce a stat în afara Bisericii timp de 12 ani, el a fost rebotezat și a primit din nou darul Duhului Sfânt. Binecuvântările preoției și cele din templu i-au fost, în cele din urmă, restaurate.

A fost binecuvântat să găsească o femeie dispusă să treacă cu vederea problemele de sănătate cauzate de viața dusă înainte și au fost pecetluiți în templu. Au avut doi copii împreună. El a slujit cu credință în cadrul episcopatului câțiva ani.

Fratele meu a murit luni dimineață, pe 7 martie. În vinerea dinainte, el și soția sa au fost seara la templu. Duminică dimineață, cu o zi înainte să moară, el a predat lecția din cadrul grupului său de înalți preoți. S-a dus la culcare în acea seară, fără a se mai trezi vreodată în această viață – dar o va face la învierea celor neprihăniți.

Sunt recunoscător pentru miracolul ispășirii din viața fratelui meu. Ispășirea Salvatorului este la îndemâna fiecăruia dintre noi – întotdeauna.

Noi avem parte de ispășire prin intermediul pocăinței. Când ne pocăim, Domnul ne îngăduie să lăsăm în urma noastră greșelile trecutului.

„Iată, acela care s-a pocăit de păcatele lui este iertat și Eu, Domnul, nu-Mi mai amintesc de ele.

În acest mod veți cunoaște, dacă un om se pocăiește de păcatele lui – iată, el le va mărturisi și le va abandona”².

Fiecare dintre noi cunoaște o persoană care are probleme grave în viață – persoane care s-au rătăcit ori au renunțat. Acea persoană poate fi un prieten sau o rudă, un părinte sau un copil, soțul sau soția. Acea persoană puteți fi chiar dumneavoastră.

Vă vorbesc tuturor, chiar dumneavoastră. Vă vorbesc despre miracolul ispășirii.

Mesia a venit să mântuiască omul de la căderea lui Adam³. Toată Evanghelia lui Isus Hristos indică spre sacrificiul ispășitor al lui Mesia, Fiul lui Dumnezeu⁴.

Planul salvării nu ar fi putut fi valabil fără a avea loc o ispășire. „De aceea, Dumnezeu Însuși ispășește pentru păcatele lumii pentru ca să înfăptuiască planul milei, ca să satisfacă cerințele dreptății, pentru ca Dumnezeu să fie un Dumnezeu perfect, drept și, de asemenea, milos.”⁵

Sacrificiul ispășitor trebuia dus la împlinire de Fiul Cel fără de păcat al lui Dumnezeu, deoarece omul decăzut nu poate să ispășească pentru propriile păcate⁶. Ispășirea trebuia să fie nescârșită și veșnică – pentru a fi valabilă pentru toți oamenii, de-a lungul veșniciei⁷.

Prin intermediul suferinței și morții Sale, Salvatorul a ispășit pentru păcatele tuturor oamenilor⁸. Ispășirea Lui a început în Ghetsimani și a continuat pe cruce, culminând cu învierea.

„Da... El [va fi] dus, răstignit și ucis, trupul fiind supus chiar până la moarte, voința Fiului fiind înghițită în voința Tatălui.”⁹ Prin intermediul sacrificiului Său ispășitor, El a oferit „sufletul Lui ca pe o jertfă pentru păcate”¹⁰.

Fiind singurul Fiul al lui Dumnezeu, El a moștenit puterea asupra morții fizice. Acest lucru l-a permis să-Și

mențină viața, când a suferit „chiar mai mult decât poate să sufere un om, în afară de moarte; căci iată, țâșnește sânge din fiecare por, atât de mare va fi suferința Lui pentru ticăloșia și lucrurile abominabile ale poporului Său”¹¹.

Nu numai că El a plătit prețul pentru păcatele tuturor oamenilor, ci El, de asemenea, a luat „asupra Lui durerile și bolile poporului Său”. Și El a luat „asupra Lui infirmitățile lor, ca inima Lui să fie inundată de milă... ca El să știe, în ce privește trupul, cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor”¹².

Salvatorul a simțit povara chinurilor întregii omeniri – chinurile cauzate de păcat și durere. „Cu siguranță, El ne-a purtat supărările noastre și a luat asupra Sa durerile noastre.”¹³

Prin intermediul ispășirii Sale, El nu vindecă doar pe cel păcătos, ci El vindecă, de asemenea, pe cel nevinovat care suferă din cauza acestor păcate. Când cel nevinovat își exercită credința în Salvator și în ispășirea Lui și îl iartă pe cel care i-a greșit, amândoi pot fi vindecați.

Există perioade când fiecare dintre noi „[are] nevoie de eliberarea de sentimentele de vină, care apar ca urmare a greșelilor și a păcatelor”¹⁴. Când ne pocăim, Salvatorul îndepărtează vinovăția din sufletele noastre.

Prin intermediul sacrificiului Său ispășitor, păcatele noastre sunt iertate. Exceptându-i pe fiii pierzaniei, toți oamenii pot beneficia oricând de ispășire, indiferent de cât de mare sau mic este păcatul pe care l-au comis, „cu condiția ca ei să se pocăiască”¹⁵.

Datorită dragostei Lui nemărginite, Isus Hristos ne invită să ne pocăim, ca noi să nu suferim toată povara propriilor noastre păcate:

„Să te pocăiești – pocăiește-te ca nu cumva... suferințele tale să fie dure-roase – și tu nu știi cât de dureroase

sunt, nu știi cât de cumplite sunt, da, nu știi cât de greu sunt de suportat.

Căci iată, Eu, Dumnezeu, am suferit aceste lucruri pentru toți, pentru ca ei să nu sufere, dacă ei se vor pocăi;

Dar dacă nu se vor pocăi, ei trebuie să sufere la fel ca și Mine;

Suferințe care M-au făcut, chiar pe Mine, Dumnezeu, Cel mai mare dintre toți, să tremur de durere și să sângerez din fiecare por și să sufăr atât în trup, cât și în spirit”¹⁶.

Salvatorul oferă vindecarea celor aflați în suferință din cauza păcatului. „Nu vă veți întoarce voi acum către Mine și nu vă veți pocăi voi de păcatele voastre și nu vă veți converti voi pentru ca Eu să vă pot vindeca?”¹⁷

Isus Hristos este Marele Vindecător al sufletelor noastre. Exceptând păcatele pentru care nu există iertare, nu există păcat sau greșală, durere sau suferință care să nu poată fi iertată prin puterea vindecătoare a ispășirii Lui.

Când păcătuim, Satana ne spune că suntem pierduți. În schimb,

Mântuitorul nostru ne oferă mântuire tuturor – indiferent cu ce am greșit – chiar dumneavoastră și mie.

Gândindu-vă la viața dumneavoastră, există lucruri pe care trebuie să le schimbați? Ați făcut greșeli care mai trebuie să fie îndreptate?

Dacă suferiți din cauza sentimentelor de vinovăție sau remușcare, amărăciune sau mânie ori dacă v-ați pierdut credința, vă invit să căutați alinare. Pocăiți-vă și abandonați-vă păcatele. Apoi, în rugăciune, rugați-L pe Dumnezeu să vă ierte. Cereți iertare celor cărora le-ați greșit. Iertați-i pe cei care v-au greșit. Iertați-vă pe dumneavoastră înșivă.

Vorbiți cu episcopul, dacă este nevoie. El este mesagerul milei ales de Domnul. El vă va ajuta atunci când vă veți strădui să deveniți curați prin intermediul pocăinței.

Cufundați-vă în rugăciune și în studiul scripturilor. Făcând astfel, veți simți influența purificatoare a Spiritului. Salvatorul a spus: „[Sfințiți-vă] voi

înșivă; da, purificați-vă inimile și spălați-vă mâinile... înaintea Mea, astfel încât să vă pot face curați”¹⁸.

Când suntem curățați prin intermediul puterii ispășirii Lui, Salvatorul devine avocatul nostru în fața Tatălui, cerând:

„Tată, iată suferințele și moartea Celui care nu a păcătuit, de care Tu ești foarte mulțumit; iată sângele Fiului Tău, care a fost vărsat, sângele Celui pe care Tu L-ai dat pentru ca Tu Înșuși să fii slăvit;

De aceea, Tată, cruță-i pe acești frați ai Mei care cred în numele Meu, ca să poată veni la Mine și să aibă viață nepieritoare”¹⁹.

Fiecărui dintre noi i-a fost dat darul moral al libertății de a alege. „Oamenii sunt liberi... să aleagă libertatea și viața veșnică, prin intermediul marelui Mijlocitor al tuturor oamenilor sau să aleagă robia și moartea, potrivit... puterii diavolului.”²⁰

Cu ani în urmă, fratele meu și-a exercitat libertatea de a alege când a ales un stil de viață care l-a costat sănătatea, familia și calitatea de membru al Bisericii. După mulți ani, el a

exercitat aceeași libertate de a alege când a decis să se pocăiască, să-și trăiască viața în acord cu învățăturile Salvatorului și să se nască literalmente din nou prin intermediul puterii ispășirii.

Eu mărturisesc despre miracolul ispășirii. Am văzut puterea sa de vindecare în viața fratelui meu și-am simțit-o în propria mea viață. Puterea de vindecare și mântuire a ispășirii

ne este tuturor pusă la dispoziție – întotdeauna.

Vă depun mărturie că Isus este Hristosul – Vindecătorul sufletelor noastre. Mă rog ca fiecare dintre noi să aleagă să răspundă invitației Salvatorului: „Nu vă veți întoarce voi acum către Mine și nu vă veți pocăi voi de păcatele voastre și nu vă veți converti voi pentru ca Eu să vă pot vindeca”²¹. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Luca 15:17.
2. Doctrină și legăminte 58:42–43.
3. Vezi 2 Nefi 2:25–26.
4. Vezi Alma 34:14.
5. Alma 42:15.
6. Vezi Alma 34:11.
7. Vezi Alma 34:10.
8. Vezi Alma 22:14.
9. Mosia 15:7.
10. Mosia 14:10.
11. Mosia 3:7.
12. Alma 7:11–12.
13. Mosia 14:4.
14. *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* (2004), p. 2.
15. Doctrină și legăminte 18:12.
16. Doctrină și legăminte 19:15–18.
17. 3 Nefi 9:13.
18. Doctrină și legăminte 88:74.
19. Doctrină și legăminte 45:4–5.
20. 2 Nefi 2:27.
21. 3 Nefi 9:13.